

MRF 2024.117

Planklagenævnets afgørelse af 24. juni 2024, j.nr. 24/00682

Gyldigt § 14-forbud mod om- og tilbygning af eksisterende tofamiliehus til 12 studieboliger, da passivitetsindsigelse afvist, og kommunens dialog forud for byggeansøgningen ikke kunne anses for et bindende forhåndstilsagn.

Efter længere forudgående dialog med Gladsaxe Kommune indsendte E som ejer af et tofamiliehus byggeansøgning i april 2023 om etablering af 12 studieboliger på mellem 31 og 48 m², hvoraf fire skulle etableres i det eksisterende tofamiliehus og de resterende i en tilbygning. E havde siden juli 2020 været i dialog med kommunen om flere forskellige projektyper og størrelser, og kommunen havde i forbindelse hermed bl.a. tilkendegivet, at den ikke kunne håndhæve et ønske i kommuneplanen om mindste lejlighedsstørrelse på 95 m², da dette ikke var fastsat ved lokalplan. Efter forudgående varsel nedlagde kommunen den 7. december 2023 forbud efter planlovens § 14 mod det ansøgte projekt med udløb 14. november 2024. Kommunen begrundede forbuddet med, at der var tale om små boliger med begrænset køkken- og opbevaringsstørrelse med tvivlsom boligkvalitet, og at der ikke var den variation i boligstørrelsen, som kommuneplanen lagde vægt på. Afgørelsen blev påklaget af E, der navnlig gjorde gældende, at der som følge af den lange forhåndsdialog var indtrådt passivitet, således at kommunen ikke kunne nedlægge forbud. E anførte videre, at forhåndsdialogen havde bibragt ejeren en berettiget forventning, da denne måtte sidestilles med et bindende forhåndstilsagn. Planklagenævnet (formanden) fandt, at sagsbehandlingstiden ikke oversteg en rimelig undersøgelses- og overvejelsestid, idet der var forløbet 6 måneder mellem E's ansøgning og varslet om forbud og 1,5 måneder fra varslet til forbuddets nedlæggelse.

Nævnet lagde vægt på, at kommunen ikke havde forholdt sig passivt under sagsforløbet, idet der var korrespondance mellem E og kommunen omkring projektet, og idet sagen skulle behandles politisk på to forskellige udvalgsmøder. Forhåndsdialogen mellem E og kommunen i 2020-2023 kunne ikke føre til et andet resultat, idet dialogen havde vedrørt en række forskellige projekter med et varierende antal boliger og boligstørrelser, som ikke førte til byggeansøgninger eller på anden måde fremstod som tilstrækkeligt aktuelle projekter, ligesom kommunen under dialogen havde oplyst E, at den ikke på forhånd kunne fastlægge størrelser og antal på boligerne. I forhold til E's indsigelse om berettigede forventninger og forhåndstilsagn anførte nævnet, at disse skulle afvejes over for retshåndhævelsessensyn og et tidsmæssigt perspektiv. En forventning på baggrund af et forhåndstilsagn forudsatte, at kommunen havde taget stilling til et forhold på et oplyst grundlag. Da E først i april 2023 havde indsendt ansøgning, kunne E ikke på grundlag af den forudgående forhåndsdialogen have opnået et bindende forhåndstilsagn eller være bibragt en berettiget forventning om byggetilladelse, idet kommunens tilkendegivelse om, at den ikke kunne håndhæve kommuneplanens mindstekrav til boligstørrelser, ikke udgjorde en forhåndstilkendegivelse om, at kommunen ikke ville nedlægge forbud efter § 14. På den baggrund kunne nævnet ikke give medhold i klagen.

Kommentar: Afgørelsen illustrerer, at selvom kommunen er undergivet en skærpet passivitetsvurdering ved § 14-forbud i forhold til en byggeansøgning, jf. bl.a. **MRF 2023.188 Pkn**, **MRF 2024.12 Pkn**, **MRF 2024.101 Pkn** og **MRF 2024.104 Pkn**, forudsætter dette, at der foreligger et konkret projekt. Afgørelsen bekræfter de strenge krav til et bindende forhåndstilsagn, jf. ligeledes **U 2009.1202/2 H** og senest **MRF 2024.95 B**. I relation til nævnets bemærkninger vedr. E's berettigede forventning anfører nævnet, at dette skal afvejes over for bl.a. retshåndhævelsessensyn. Det sidste er korrekt, men kun når der foreligger retshåndhævelsessensyn, hvilket i sagens natur ikke er muligt ved et § 14-forbud, der netop er konstitutivt og ikke retter sig mod ulovlige forhold. Formuleringen er derfor uheldig, da forbud efter planlovens § 14 ikke kan begrundes med retshåndhævelse, der forudsætter en overtrædelse af en given norm – ikke etablering af en ny.

Afgørelse i klagesag om Gladsaxe Kommunes forbud mod ombygning af et tofamiliehus samt tilbygning på [A1], Søborg

Sag: 24/00682

Dato: 24. juni 2024

Gladsaxe Kommune traf den 7. december 2023 afgørelse om forbud efter planlovens § 14 mod ombygning af et eksisterende tofamiliehus samt tilbygning til denne med henblik på etablering af 12 studieboliger på ejendommen [A1], 2860 Søborg.

Ejeren af ejendommen har klaget over afgørelsen.

I denne afgørelse har Planklagenævnet behandlet følgende spørgsmål:

- Om kommunen har haft hjemmel til at nedlægge forbud efter planlovens § 14.
- Om kommunen har fortabt retten til at nedlægge forbud efter planlovens § 14 som følge af passivitet.
- Om klageren havde berettigede forventninger som følge af kommunens tidligere tilkendegivelser.

Planklagenævnet kan ikke give medhold i klagen. Det betyder, at kommunens afgørelse gælder.

1. Sagens oplysninger

1.1. Ejendommen og lokalplanen for området

Klagen vedrører et forbud efter planlovens § 14 mod ombygning af et eksisterende tofamiliehus samt tilbygning til denne med henblik på etablering af 12 boliger på ejendommen [A1], 2860 Søborg.

[A1] er en grund på 803 m² med et tofamiliehus i to etager fra 1935 på 192 m².

Der er ansøgt om, at det eksisterende tofamiliehus på grunden ombygges til fire lejligheder, og derudover ønskes der opført en bygning i to etager, som skal rumme otte lejligheder. Der vil således i alt være 12 lejligheder. Boligerne vil have et bruttoareal på mellem 31 og 48 m².

Ejendommen er omfattet af [lokalplan nr. 65, Gladsaxe kvarter, midt](#).^[1]

Ejendommen ligger i delområde 6.

Det fremgår af § 3.5 om områdets anvendelse:

Område 6

må kun anvendes til lokalcenter, etageboligbebyggelse med boliger til helårsbeboelse og butikker.

Det fremgår af § 5.6 om bebyggelsens omfang og placering:

Område 6, del af lokalcentret ved Buddinge Hovedgade

Bebyggelsesprocenten for områder af passende størrelse må ikke overstige 60.

5.6.1

Bebyggelse må højst opføres med 2 etager og udnyttelig tagetage.

5.6.2

Bebyggelse må kun ske efter en samlet bebyggelsesplan for områder af passende størrelse.

1.2. Forløbet før kommunens afgørelse

Det fremgår af sagens oplysninger, at kommunen i perioden 2020-2023 har haft en del forhåndsdialog med klageren om opførelse af byggeri på ejendommen.

Dialogen blev indledt ved, at klageren den 3. juli 2020 henvendte sig til kommunen med en forespørgsel om muligheden for at bygge etageboliger, herunder i forhold til krav til lejlighedernes størrelse.

Kommunen oplyste den 16. juli 2020 telefonisk til klageren, at kommuneplanen indeholdt et ønske om en mindste lejlighedsstørrelse på 95 m², men at kommunen ikke kunne håndhæve dette krav, da det ikke er fastsat i lokalplanen.

Klageren indsendte herefter den 15. september 2020 en planmæssig forespørgsel til kommunen med et skitseforslag. Det fremgik heraf, at klageren ønskede at opføre otte nye etageboliger i form af mindre familieboliger samt deleboliger for studerende, hvoraf de syv boliger var 70 m² og en enkelt 80 m².

Dialogen fortsatte i januar 2021, hvor kommunen bad klageren tilrette projektet, så lokalplanens bestemmelse om bebyggelsesprocent kunne overholdes.

Klageren meddelte den 18. januar 2021, at han ville arbejde videre med otte enheder med en boligstørrelse på 60 m².

Kommunen oplyste i en e-mail af 10. juni 2021, at det fremsendte projekt havde karakter af rækkehusbebyggelse, og derfor var i strid med lokalplanens § 3.5, som udlægger delområde 6 til etageboligbebyggelse.

Klageren oplyste herefter den 15. juli 2021 til kommunen, at han var indstillet på at lave vandret lejlighedsskel over kælderen og dermed opfylde kravet om etageboliger, men at enhederne dermed ville blive lidt mindre på ca. 73 m².

Kommunen svarede den 28. juli 2021, at projektet stadig ikke havde karakter af etageboligbyggeri, selv om der var fælles kælder.

Klageren fremsendte den 30. marts 2022 igen et revideret projekt til 10-12 ungdomsboliger med et samlet etageareal på 480 m².

I perioden den 29. juni til den 8. august 2022 fortsatte dialogen og der blev afholdt 2 møder.

Den 29. september 2022 skrev klageren til kommunen og bad den bekræfte, at det var aftalt at bygge 10-12 studieboliger og dermed 12-14 boligenheder i alt.

Kommunen svarede den 4. oktober 2022, at der ikke blev aftalt noget i forhold til et konkret projekt med antal af boliger, men at klageren ville vende tilbage med 1-3 hurtige skitser. Det fremgik af svaret, at det på mødet blev vendt, at der var tale om små boliger, at byggeriet ikke var begrænset til studie- og ungdomsboliger, og at boligerne skulle have en størrelse, der passer til anvendelsen.

Klageren svarede den 5. oktober 2022, at klageren ønskede 12 boligenheder på hver 24,2 m², og spurgte, om kommunen kunne acceptere denne størrelse og

antal.

Kommunen svarede den 27. oktober 2022, at den ikke på forhånd kunne fastlægge størrelser og antal på boligerne, da bygningsreglementets bestemmelser skal overholdes i forhold til indretning, lys og udsyn ligesom det skal være plads til tilfredsstillende opholdsarealer samt arealer til affald og parkering. Kommunen opfordrede til yderligere indledende dialog.

Kommunen skrev herefter til klageren, at den ikke havde hørt noget siden oktober, men ville holde sagen åben til den 13. februar 2023.

Klageren henvendte sig igen til kommunen den 31. januar 2023 med oplysning om, at han afsøgte muligheden for at bevare den eksisterende bolig og herefter ville arbejde mod et myndighedsprojekt og en byggeansøgning.

Den 3. februar 2023 kontaktede klageren kommunen med spørgsmål til parkeringskrav. Det fremgik heraf, at klageren arbejdede med et scenarie med varierende boligstørrelser, hvor flere vil være under 60 m².

Kommunen modtog den 24. april 2023 en byggeansøgning om etablering af 13 (senere reduceret til 12) boliger på ejendommen, hvoraf fire skulle etableres i det eksisterende tofamiliehus og de resterende i en tilbygning. Projektet indeholdt små boliger på mellem 31 og 48 m².

Kommunen sendte den 31. maj 2023 en mangelsskrivelse til klageren, hvori kommunen efterspurgte yderligere oplysninger og materiale i forhold til terrænregulering.

Kommunen sendte den 27. juni 2023 en e-mail til klageren, hvoraf det fremgik, at sagen skulle behandles på et møde i Trafik- og Vejudvalget i september 2023. Kommunen gjorde desuden opmærksom på, at der i foråret havde været en anden sag med til mødet omkring små boliger, hvor politikerne valgte at nedlægge § 14-forbud, hvorfor der er stor fokus på denne type af byggeri. Kommunen sendte desuden et link til denne sag på e-mail den 29. juni 2023.

Den 18. august 2023 indgav klageren en revideret byggeansøgning på baggrund af kommunens mangelsskrivelse af 31. maj 2023. Det fremgår af ansøgningen, at antallet af boliger er reduceret fra 13 til 12 boliger. Der er desuden en dispensationsansøgning til terrænregulering samt revideret materiale i forhold til overholdelsen af bebyggelsesprocenten.

Kommunen sendte den 24. oktober 2023 en partshøring i form af et varsel om forbud efter planlovens § 14 til ejeren af ejendommen.

Trafik- og Vejudvalget besluttede på et udvalgsmøde den 30. oktober 2023 at indstille til Økonomiudvalget, at der blev nedlagt et forbud efter planlovens § 14 på grund af antallet og størrelserne af de ansøgte boliger samt udfordringer med parkeringsforholdene.

Økonomiudvalget besluttede på et møde den 14. november 2023, at der skulle nedlægges et § 14-forbud.

1.3. Afgørelsen, der er klaget over

Kommunen traf den 7. december 2023 afgørelse om forbud efter planlovens § 14 mod ombygning af et eksisterende tofamiliehus samt tilbygning til denne med henblik på etablering af 12 små studieboliger på ejendommen [A1], 2860 Søborg.

Det fremgår af afgørelsen, at forbuddet gælder indtil den 14. november 2024.

Kommunen begrundede afgørelsen med, at der i det ansøgte projekt etableres mange boliger på en grund af begrænset størrelse. Der er tale om små boliger med begrænset køkken- og opbevaringsstørrelse, som gør, at kvaliteten af boligerne er tvivlsom. Kommunen anførte yderligere, at der heller ikke er den variation i boligstørrelserne som ellers efterstræbes i boligområdet, og som kommuneplanen lægger vægt på. Desuden vurderes det, at projektet burde indeholde flere parkeringspladser i forhold til antallet af boliger. Området er ikke stationsnært og ligger tæt på et vejkryds, hvilket begrænser parkeringsmulighederne på vejene omkring ejendommen.

Det fremgår af afgørelsen, at kommunen har til hensigt at udarbejde en lokalplan, der sikrer en tilpasning til den fastsatte kommuneplanramme, idet der i dag er uoverensstemmelse, idet lokalplanen giver mulighed for etageboligbyggeri, mens kommuneplanrammen fastsætter en anvendelse som boligområde med åben-lav boligbebyggelse.

1.4. Klagen og bemærkningerne hertil

Planklagenævnet har under sagens behandling modtaget de dokumenter vedrørende sagens indhold, der fremgår af Bilag 1 sidst i denne afgørelse.

Planklagenævnet modtog klagen fra kommunen den 17. januar 2024.

Klagen og de bemærkninger, der er modtaget i klagesagen, er alene kort gengivet i afgørelsen, men de er indgået i sagsbehandlingen i deres helhed.

2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

2.1. Planklagenævnets kompetence

Planklagenævnet kan tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes afgørelse efter planloven, jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 3.^[2]

Retlige spørgsmål omfatter alle spørgsmål om lovligheden eller gyldigheden af truffne afgørelser, herunder fortolkning eller forståelse af lovbestemmelser samt overholdelse af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger.

2.2. Hjemmel til at nedlægge forbud efter planlovens § 14

2.2.1. Generelt om § 14-forbud

Efter planlovens § 14 kan kommunen nedlægge forbud mod, at der retligt eller faktisk etableres forhold, som kan hindres ved en lokalplan. Kommunen kan således ikke nedlægge forbud mod forhold, som slet ikke kan reguleres ved en lokalplan.

At dispositionen er i overensstemmelse med en gældende lokalplan eller byplanvedtægt, afskærer ikke kommunen fra at nedlægge forbud, da hensigten med bestemmelsen er at give kommunen mulighed for at genoverveje og eventuelt ændre det gældende plangrundlag. Et § 14-forbud kan således også bruges til at forhindre et projekt ved at vedtage en ny lokalplan, som ophæver eller ændrer en eksisterende lokalplan. Det er også uden betydning, om forholdet er i strid med eller i overensstemmelse med kommuneplanen.

2.2.2. Planklagenævnets vurdering

Der er i sagen tale om ombygning af en eksisterende bolig samt tilbygning hertil med henblik på indretning af i alt 12 boliger med et bruttoareal på mellem 31 og 48 m².

Det følger af planlovens § 15, stk. 2, nr. 7, at der i en lokalplan kan fastsættes bestemmelser om bebyggelsers omfang og udformning, herunder til regulering

af boligtætheden. Der kan således nedlægges forbud i medfør af planlovens § 14 mod ombygning af det eksisterende tofamiliehus samt tilbygning med henblik på etablering af 12 boliger.

Planklagenævnet finder på den baggrund, at kommunen har haft hjemmel til at give et forbud efter planlovens § 14 mod den ansøgte om- og tilbygning, såfremt de nærmere betingelser herfor i øvrigt er opfyldt, jf. nedenfor.

2.3. Gyldighedsperiode og passivitet

2.3.1. Klagen

Det fremgår af klagen, at der foreligger en sådan grad af passivitet, at et § 14-forbud ikke lovligt kan nedlægges. Kommunen har igennem adskillige år været i en nær og detaljeret forhåndsdialog om den mere præcise udformning af projektet om opførelse af et antal studieboliger på ejendommen.

Klageren anfører desuden, at forbuddets gyldighedsperiode er alt for lang henset til forløbet i sagen.

2.3.2. Generelt om gyldighedsperiode og passivitet

Forbuddet skal udtrykkeligt angive sin gyldighedsperiode, der ikke kan være længere end 1 år. Forbuddet kan ikke senere forlænges eller gentages med virkning ud over 1 år fra den oprindelige meddelelse.

Der tilkommer kommunen en rimelig undersøgelses- og overvejelsestid forud for nedlæggelse af et forbud.

Tidsfristen skal dog ses i lyset af, at der er tale om en for borgeren ganske vidtgående indskrænkning, hvor en anvendelse, som i øvrigt er lovlig efter planloven, forhindres. Bygherren skal derfor inden for en rimelig tid fra det

tidspunkt, hvor kommunen bliver bekendt med projektet, kunne få en afklaring af, om projektet kan gennemføres, eller om kommunen vil forhindre projektet ved at nedlægge et § 14-forbud og efterfølgende vedtage en (ny eller revideret) lokalplan.

Hvis der nedlægges forbud mod et projekt, der har været længe under behandling i kommunen, må forbuddets gyldighedsperiode derfor fastsættes under hensyn til den tid, der allerede er medgået til sagens behandling, i hvert fald, hvis den lange sagsbehandlingstid skyldes kommunens forhold. Desuden vil der i visse tilfælde ikke kunne nedlægges et forbud, hvis kommunen bruger meget lang tid på undersøgelsen.^[3]

2.3.3. Planklagenævnets vurdering

Kommunen har den 7. december 2023 nedlagt et forbud efter planlovens § 14 mod ombygning af tofamiliehuset på ejendommen. Det fremgår af afgørelsen, at § 14-forbuddet gælder indtil den 14. november 2024.

Planklagenævnet finder, at sagsbehandlingstiden i den konkrete sag ikke overstiger, hvad der må betragtes som en rimelig undersøgelses- og overvejelsestid. Nævnet lægger herved vægt på, at der gik 6 måneder mellem byggeansøgningen af 24. april 2023 og varslingen af forbuddet den 24. oktober 2023, og at der gik ca. 1,5 måned fra varslingen til forbuddet blev nedlagt den 7. december 2023, hvilket er en periode på i alt ca. 7,5 måned. Nævnet lægger desuden vægt på, at kommunen ikke har forholdt sig passiv under sagsforløbet, idet der var korrespondance mellem klageren og kommunen omkring projektet, og idet sagen skulle behandles politisk på to forskellige udvalgsmøder.

Nævnet bemærker, at det forhold, at der har været en forhåndsdialog i perioden 2020-2023 vedrørende opførelse af boliger på ejendommen ikke kan føre til et andet resultat. Nævnet lægger herved vægt på, at dialogen vedrørte en række forskellige projekter med et varierende antal boliger og boligstørrelser, som ikke førte til byggeansøgninger eller på anden måde fremstod som tilstrækkeligt aktuelle projekter, og at kommunen under dialogen oplyste klageren, at den ikke

på forhånd kunne fastlægge størrelser og antal på boligerne, se afsnit 1.2 ovenfor.

Forløbet medfører således ikke, at kommunen var afskåret fra at nedlægge et forbud, eller at fristen burde fastsættes til en kortere periode end 11,5 måneder.

Planklagenævnet kan på denne baggrund ikke give medhold i klagepunktet.

2.4. Berettigede forventninger og bindende forhåndstilsagn

2.4.1. Klagen

Det fremgår af klagen, at det langvarige forløb med en meget detaljeret forhåndsdialog må sidestilles med en bindende forhåndsbesked, eller som minimum med, at klageren er bibragt en sådan berettiget forventning, at § 14-forbuddet ikke lovligt kunne nedlægges.

2.4.2. Generelt om berettigede forventninger og bindende forhåndstilsagn

En kommunes tidligere tilkendegivelser, særlige omstændigheder eller passivitet kan i særlige tilfælde skabe sådanne berettigede forventninger hos ejeren, at det kan begrunde, at kommunen ikke kan nedlægge et forbud efter planlovens § 14. De berettigede forventninger skal dog afvejes over for almindelige retshåndhævelsessyn. Desuden indgår det tidsmæssige perspektiv i vurderingen.

En kommune kan også fortabe retten til at nedlægge et forbud efter planlovens § 14, hvis kommunen har givet et bindende forhåndstilsagn om, at kommunen ville godkende byggeriet. Dette forudsætter imidlertid, at kommunen har taget konkret stilling til forholdet på et fuldt oplyst grundlag.

2.4.3. Planklagenævnets vurdering

Planklagenævnet finder, at kommunen ikke i forbindelse med forhåndsdialogen i perioden 2020-2023, jf. afsnit 1.2 ovenfor, har givet klageren et bindende forhåndstilsagn. Nævnet lægger herved vægt på, at klageren først indsendte en egentlig ansøgning om opførelse af etageboliger på ejendommen den 24. april 2023, og at kommunen således først på dette tidspunkt var fuldt oplyst om antallet og størrelsen af boligerne. Kommunen har således tidligst på dette tidspunkt haft det fornødne grundlag for at give et bindende forhåndstilsagn.

Nævnet finder desuden efter en samlet vurdering af indholdet af forhåndsdialogen, at kommunen ikke er afskåret fra at nedlægge et forbud efter planlovens § 14 som følge af berettigede forventninger. Nævnet lægger herved vægt på, at forhåndsdialogen vedrørte en række forskellige projekter med et varierende antal boliger og boligstørrelser, og at kommunen under dialogen oplyste, at den ikke på forhånd kunne fastlægge størrelser og antal på boligerne og derfor opfordrede til yderligere dialog. Planklagenævnet bemærker, at selv om kommunen under dialogen tilkendegav, at den ikke kunne håndhæve kommuneplanens mindstekrav til boligstørrelser, da der ikke var fastsat krav hertil i lokalplanen, og selv om kommunen indgik i en længerevarende dialog om forskellige projekter med små boliger, så udgør dette ikke en forhåndstilkendegivelse om, at kommunen ikke ville nedlægge et forbud efter planlovens § 14.

Planklagenævnet kan således ikke give medhold i klagepunktet.

3. Afsluttende bemærkninger

Planklagenævnet kan ikke give medhold i klagen over Gladsaxe Kommunes afgørelse af 7. december 2023 om forbud efter planlovens § 14 mod ombygning af et eksisterende tofamiliehus samt tilbygning til denne med henblik på etablering af 12 studieboliger på ejendommen [A1], 2860 Søborg.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 4 i lov om Planklagenævnet.

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet.^[4] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

[1] Planen kan søges frem på plandata.dk: <http://kort.plandata.dk/searchlist/#/>.

[2] Bekendtgørelse af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 572 af 29. maj 2024.

[3] Der henvises til afgørelse fra Naturklagenævnet, som er gengivet i KFE 2008.281, og Planklagenævnets afgørelse af 24. januar 2020 i sagsnr. [19/07869](#). Sidstnævnte afgørelse kan ses på afgørelsesportalen: <https://pkn.naevneneshus.dk/>.

[4] Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet med senere ændringer.

Lovområder:

Planloven, retlig (efter 1. februar 2017)